

Så må jeg spørge igen, hvad statsministeren vil stille op med det, at de mere ideologiske overvejelser, statsministeren har, og den virkelighed, de ældre møder, går i vidt forskellig retning? Jeg tror nemlig for så vidt ikke, at de ældre er så optaget af, hvad statsministeren synes. Jeg tror, de er meget mere optaget af, hvordan udviklingen faktisk former sig.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det første er at gentage, hvad jeg allerede har sagt, nemlig at socialministeren nu faktisk vil tale med Kommunernes Landsforening om, hvordan vi får de her problemer løst. Jeg deler nemlig det ønske, at de ældre skal have en bedre hjemmehjælp, hvor der ikke er så mange forskellige hjemmehjælpere, der kommer og besøger dem, som de mange gange oplever. Jeg kan godt forstå, at nogle ældre føler, at det ikke er en helt tilfredsstillende situation. Det skal vi simpelt hen have gjort bedre.

Jeg er bare nødt til at sige til hr. Villy Søvndal, at det ingenting har at gøre med det frie valg, at der måske er flere, der føler, at der er kommet flere hjemmehjælpere omkring dem. Kun 5 pct. af de ældre i de kommuner, der indgår i Ældre Sagens undersøgelse, har nemlig valgt en privat leverandør af hjemmehjælp, og det kan derfor ikke forklare, hvorfor der er kommet flere forskellige hjemmehjælpere omkring de ældre.

Tværtimod har Socialministeriet oplyst, at en undersøgelse af 15 kommuners erfaring med frit valg viser, at de ældres ønske om færrest mulige hjælpere i hjemmet netop er en hyppig begrundelse for, at de ældre vælger privat hjemmehjælp.

Villy Søvndal (SF):

Problemet er jo, at statsministeren klatter penge væk på et ideologisk projekt, som de ældre ikke ønsker. Jeg gentager, at de ældres sidste ønske er frit valg, hvis man kigger på, hvad de selv svarer i Ældre Sagens undersøgelse.

Problemet er, at statsministeren har klattet pengene væk til noget, der ikke gav mere hjemmehjælp, men et voldsomt bureaukrati. Jeg tror også, at statsministeren er bekendt med, at indenrigsministeren jo har bedt om, at kommunerne bød ind på, hvor man kunne afbureaukratisere i den offentlige sektor. De steder, der rammer højest, er et område som det her og grundtastmodellen.

Det er altså et udtryk for, at statsministeren ikke får brugt pengene til hjemmehjælp; det vil

jeg da gerne hjælpe statsministeren med. I stedet for har han dem anvendt til at lave et ufatteligt, unødigt bureaukrati rundtomkring i kommunerne. Det kommer der som bekendt ikke mere hjemmehjælp ud af. Derfor har det meget at gøre med frit valg-modellen, når man i stedet for kunne give pengene til nogle af de steder, hvor de ældre faktisk siger, at de gerne vil have flere penge.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jamen hr. Villy Søvndal tager helt, helt fejl. Det frie valg er ikke et ideologisk projekt, det er en praktisk foranstaltning. Det frie valg er ikke et mål i sig selv. Det frie valg er et middel til at få en bedre hjemmehjælp. Det er bl.a. et middel til at sikre de ældre, at de kan få færre hjemmehjælpere omkring sig, hvis det er det, de ønsker, fordi de kan vælge et alternativ til den kommunale hjemmehjælp. Så det er ikke et mål i sig selv, det er et middel.

Kl. 13.20

Hvis jeg blev spurgt, så tror jeg da, jeg ville svare ligesom de ældre, at det, jeg ville lægge vægt på, var, at der var færrest mulige forskellige personer, der kom i mit hjem, at der var størst mulig frihed til sammen med hjemmehjælperen selv at tilrettelægge, hvad der egentlig skal udføres af opgaver, når hjemmehjælperen er på besøg osv.

Sådan ville jeg da også svare, for det frie valg er jo ikke et mål, det er et middel til at få denne bedre hjemmehjælp.

Villy Søvndal (SF):

Men så er det jo lidt underligt, at statsministeren gør sig til smagsdommer og bruger pengene og klatter dem væk på et bureaukrati i stedet for at opfylde det mål, som de ældre så brændende ønsker, nemlig at få noget bedre hjemmehjælp. Det er helt uforståeligt, at statsministeren ikke siger til sin indenrigsminister, at hele den ideologiske tanke om, at frit valg skulle være løsningen, slet ikke stemmer med de ældres ønsker. De ønsker mere tid, de ønsker, at det er den, de har i forvejen, de godt vil se lidt mere til.

Jeg har et tillægsspørgsmål til statsministeren. Op til sidste valgkamp gjorde statsministeren meget ud af at gøre op med det, han kaldte minuttyranniet, altså det at der jo sættes tal på, hvor mange minutter man må bruge til forskellige ting, til at vaske forneden og foroven og børste tænder osv. Jeg vil spørge: Mener statsministeren, der er sket fremskridt på det område, der